

ఆ యువకుడికోసం ఎదురు చూసూ ముత్యం కాఫీ తాగలేదు. అయిదు నిమిషాలయినా రాలేదతను. అతని తప్పమీద సానర్ని వుంచి తను కాఫీ తాగేసింది వెయిటర్ బిల్ తెచ్చాడు.

అరగంట తర్వాత ముత్యానికి అర్థమయింది ఆ యువకుడి తెలివి.

“నా వంటిని అనేక మంది డబ్బుచ్చి వాడుకుకపే” ఇంను పె సా ఇవ్వకుండా ఇలా కొత్త రకంగా వాడుకున్నాడు” అనుకుంది ముత్యం బిలు చెలిసూ.

జేబు దొంగ

ముప్పై ఒకటో తారీకు.

సాయంత్ర అయిదున్నర దాటుతుంది. నా అదృష్టాన్ని పరీక్షించు కోడానికి రద్దీగా వున్న ఆ సింగిల్ డెకర్ బస్ లోకి ఎక్కాను సెక్ర టేరియట్ దగ్గర. ఏ పర్స్ తగిలినా మూడు నాలుగు వందలకి తక్కువ వుండదు.

ముందర నా కసమర్ని వెదుక్కున్నాను అలవాటుగా. తర్వాత పేంట్ లోకి జెరినో షేరు టక్ చేసిన ఆ యువకుడి వెపు అందర్ని తోసుకుంటూ వెళ్ళాను. అతని చేతిలో ఇంగ్లీషు పత్రిక, టిఫిన్ బాక్స్ వున్నాయి. జీతం తీసుకెళుతున్న వుద్యోగి.

దగ్గరగా జరిగి, బస్సు కుదుపులో లామవంగా అతని కుడిచేతి జేబులోంచి పర్స్ కొట్టేసాను నా పని పూరయింది. గుమ్మం వెపు మనుషుల్ని తోసుకుంటూ నడవ సాగాను. బస్సులోంచి ఎంత త్వరగా బయటపడితే అంత వుత్తమం.

“నా పర్స్: దొంగ” అన్న కేకవిని మాన్పడిపోయాను. భయం
అణచుకుంటూ చూసాను అటువైపు.

ఆ తెరిగ్ల పర్షు అతను కాడు:

ఓ ఏబై అయిదేళ్ళ వ్యక్తి బహుశా హెడ్ క్లర్క్ అయివుండచ్చు
అరుస్తున్నాడు గాబరాగా.

బహుశా బస్ లో నా వృత్తి చేసే వాడింకొకడున్నాడు. మనసులో
వచ్చుకున్నాను డ్రయివర్ అతని అరుపులు విని బస్ ఆపాడు గుమ్మం
వైపు వెళుతున్న నన్ను ఎవరో పట్టుకున్నారు గట్టిగా.

“మాదచ్చద్: ఏదీ ఆ పర్స్?” గర్జించాడు.

సివిల్ డ్రస్ లో వున్న ఎస్. ఐ. మేం ఒకరికొకరం పరిచయమే
మా మా వృత్తులవల్ల.

క్షణాలలో నా జేబులోంచి నే దొంగిలించిన పర్స్ బయటకీతీసాడు.
నాకు తెలుసు, అది ఆముసలాయనది కాదు. ఆయన కందించాడు దాన్ని
ఆయన దాన్నందుకుని ఆదరాబాదరాగా పర్స్ తెలిచి అందులోని కొత్త పది
రూపాయలవి లెక్కపెట్టుకుని తప్పి గా నిట్టూర్చి అన్నాడు.

“ఇదే. దొంగరాస్కెల్” అన్నాడు నా మీదకి చెయ్యెత్తుతూ.

“ఎన్నిసార్లు బొక్కలో తోసి మక్కెలిరగ తన్నినా నీకు బుద్ధి
రాదు. నడు సేషన్ కి” అన్నాడు ఎస్. ఐ. నాకాలర్ పట్టి గుంజుతూ. అంతో
నావంక చూస్తూ తమ జేబులు తడుము కుంటున్నారు.

“ఇదాయనది కాదు” అన్నాను గట్టిగా.

“నాదే. ఇదిగో నాఫోటో” పర్స్ లోని తన ఫోటో చూపించాడు,
కుటుంబ సభ్యులతో సహా తీయించుకున్నది.

“వీడు మా పాతకేడీనే. సమయానికి నేనుండబట్టి దొరికాడు.”
అన్నాడు ఎస్. ఐ. బస్సులోని ప్రయాణీకులని వుద్దేసించి.

బన్ దిగుతూ చూసాను, ఆ తెరిన్ పరు వ్యక్తి వంక. అతను నా వంక ఆశ్చర్యంగా, కొద్దిగా జాలిగా చూసాడు వెంటనే చిద్విలాసంగా నవ్వి కన్ను కొట్టాడు నాకు

నా సాసంలో వుండవల్సిన ఆ తెరిన్ పరు వ్యక్తి తపీమని ఖాళీ అయిన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

డబ్బెవరికి చేదు

హైద్రాబాద్ లోని ఓ బేంక్ ని పట్టపగలే దోచుకున్నాడో దొంగ. నాలు బాంబులు, తుపాకీతో కేషియర్ ని బెదిరించి ఇరవై ఆరు లక్షల రూపాయలతో పరారీ అయ్యాడు

క్రిమినల్ ఇన్ వెస్టిగేషన్ డిపార్ట్ మెంట్ (సి.ఐ.డి)కి చెందిన డిటెక్టివ్ ఇన్ స్పెక్టర్ పిళ్ళె ఆ కేసు తేకవ్ చేసాడు. బేంక్ కౌంటర్ మీద దొరికిన వేలి ముద్రలని, రిఫింగర్ ప్రింట్ బ్యూరోలోని అంతకు ముందేవున్న వేలి ముద్రలతో పోల్చి చూసి, అవి పంజాబ్ రాష్ట్రానికి చెందిన గజదొంగ హార్ భజన్ సింగ్ వని గుర్తించారు. హార్ భజన్ సింగ్ సంబంధించిన పెల్ ని తిరగేసాడు.

హార్ భజన్ సింగ్ ఆచూకీ తేలికగా కనుకున్నాడు పిళ్ళె. వెంటనే చండీఘర్ కి అరవై ఆరు కిలోమీటర దూరంలోవున్న ఓ చిన్న పల్లెకి ప్రయాణమయ్యాడు. ఎలాగయినా ఆడబ్బు తనే కొట్టేయాలని.

ముందే ఫోటోలు చూసి వుండటంచేత హార్ భజన్ సింగ్ ని ఆ పల్లె టూరులోని నాలుగురోడ్ల కూడలిలోగల టీబంక్ ముందు తేలికగా గుర్తించగలిగాడు పిళ్ళె.